

במונד־יאל הזה מחכה לך חוויה ענקית!

הכי חד TOSHIBA

טלוויזיה LCD 42"
 HD - התאמה לקליטת שידורים דיגיטליים ב-1080i
 • רמת בהירות-2500cd/m2
 • רמת נקודות ברוט 1550
 • רמת נקודות פיקסל 1368x768 WXGA
 • MAGIC SQUARE ALGORITHM מעבד דיגיטלי המגדיל את סט ההגנים ליותר מ-107 מיליארד צבעים.
 • 42WV-56 DXT

24 תשלומים x 812 ש"ח
19,488 ש"ח בלבד

ד"ר/ק 4904550566668

הכי חד TOSHIBA

טלוויזיה פלזמה 42"
 HD - 110,000 נקודות פיקסל
 • נעוצת היתר-2500cd/m2
 • רמת בהירות-1500cd/m2
 • רמת נקודות ברוט 1080i
 • רמת נקודות פיקסל 1368x768 WXGA
 • MAGIC SQUARE ALGORITHM מעבד דיגיטלי המגדיל את סט ההגנים ליותר מ-107 מיליארד צבעים.
 • 42WV-56 DXT

24 תשלומים x 653 ש"ח
15,672 ש"ח בלבד

ד"ר/ק 4904550566669

VIP מתנה!

חבילת הטבות בלעדית בשווי 1,000 ש"ח הכוללת:

- מתקן שולחני/תליה • הובלה, הדרכה והתקנה
- אספקה ותך 48 שעות

זוכת פרס השירות ניופאן

שמות גדולים. אחריות גדולה.

הכי חד TOSHIBA

טלוויזיה LCD 37"
 HD - התאמה לקליטת שידורים דיגיטליים ב-1080i
 • רמת בהירות-2500cd/m2
 • רמת נקודות ברוט 1500
 • רמת נקודות פיקסל 1368x768 WXGA
 • MAGIC SQUARE ALGORITHM מעבד דיגיטלי המגדיל את סט ההגנים ליותר מ-107 מיליארד צבעים.
 • 37WV-55 DXT

24 תשלומים x 624 ש"ח
14,976 ש"ח בלבד

ד"ר/ק 490455056786670

קונים פלזמה/LCD טושיבה שבמבצע ומקבלים רסיבר קנווד בשווי 1,500 ₪ מתנה!

• 24 תשלומים שווים בקניה של 1500 ₪ ומעלה ללא ריבית והצמדה. בתשלום בכרטיס אשראי.

שופרסל

תמיד יש מה לגלות

צפון: חדרה: רח' ארבע אגודות, מתחם שערי חדרה חיפה: קניון חיפה, רח' פלימן 4 **סירת הכרמל:** מרכז מסחרי שער הכרמל, **כרמיאל:** קניון לב כרמיאל **נתיבי:** את. נתיבי דרום, מתחם ביג **עפולה:** שדרות יצחק רבין 5, מול בי"ח העמק **קרית:** דרך ענן, קרית ביאליק **מרכז:** יהוד: רח' ראלטף 4 **ראש לצ' מערב:** רח' הלח"י 8 **ראש לצ' מרכז:** רח' בנימין שמונטקין 30 **רמלה לוד:** הצופית 40, רמלה **רעננה:** קניון רננים, רח' התעשייה 1 **צור יגאל:** את. מצפה ספיר **פ"ת:** יצחק רבין 17, (כניו) **דרום:** אילת: רח' הסתת 15 **אילת:** מרכז ביג, אילת **אשקלון:** צומת טילבר **דימונה:** שד' גולדה מאיר 1 **קרית גת:** שד' מלכי ישראל 178 **כולל סניפי:** גלילות: צומת גלילות כביש החוף **געש:** מרכז מסחרי געש המבצעים בחוקי עד 26.06 עד גמר המלא. הורשת שוטרת לעצמה את החוק לרוספיק (לא לשנות את המבצעים בכל עיל כל כפל מבצעים. אין סכרה סיווגית והמוטות להחשבה חלק. חלק מהפרסטים נמכרים רק בסניפים בהם קיימת מחלקת חשמל, סופרטי הסוגים באחריות הספק, לא כל סניפי שופרסל דיגיטל-1 שופרסל. סגל.

"אני אוהב לספר שההורים המאמצים הם בעצם קרובי משפחה של ההורים האמיתיים שלי". נ' צילום: אילן ספירא

ר', בן 17, נודד בין מימיות ומוסדות

הוריו של ר', שנותרו מאחור, נהרגו כמה שנים מאוחר יותר במלחמת האזרחים הממושכת בגרוזיה. ר' ואחותו, שעלו במסגרת מבצע שארגנה הסוכנות היהודית, ניצלו. אחותו אומצה על ידי משפחה ומצאה בית, אבל ר' לא הצליח להסתדר באף מסגרת. "בגיל תשע מצאו לי משפחה אומנת אחרי שאמרתי שגם אני רוצה משפחה. נרתי שם עד גיל 15 ואז החליטו להעביר אותי להוסטל, כי עשיתי בלגנים, פריצות וגניבות".

אתה בקשר עם אחותך?
 "לא כל כך. למרות שהייתה תקופה שדיברנו דרך האינטרנט".
ומה אתה חושב היום על ההחלטה של ההורים לשלוח אותך לכאן?
 "פעם נעשית עליהם. היום אני כבר לא כועס. אני מבין שהם ניסו להגן עליו מהמלחמה, ושגם הייתי נשאר בגרוזיה, גם אני הייתי נהרג. לא שמעתי מהם אף פעם אחרי שעליתי. עד שהודיעו לי כשהייתי בגימנייה שהם נהרגו. בהתחלה לא האמנתי, חשבתי שעובדים עליי".
מה אתה זוכר מהם?
 "כלום. מסך לבן. כל השיעורים ניסיתי להיזכר איך הם נראו ולא הצלחתי".

נ', 18, אושפז בעקבות ניסיון התאבדות

נ' גילה שהוא מאומץ כשהיה בן שמונה. "אני אוהב לספר שההורים המאמצים שלי הם בעצם קרובי משפחה של ההורים האמיתיים שלי", הוא אומר, "ואני משכנע את עצמי כל הזמן שזה נכון, כי ככה יותר קל לי להאמין שהמשפחה המאמצת שלי היא המשפחה שלי".

הסיכוי שיהאבו אותו גם ככה, נראה לו כמעט בלתי אפשרי. הוריו המאמצים הגיעו לבקר אותו בבית החולים, אבל נ' לא השתכנע. "הם פחדו להשאיר אותי לבד בבית אחרי שניסיתי להתאבד, ושלחו אותי לפנימיות. האמא המאמצת שלי שהייתי מאוד קשור אליה נפטרה לפני כמה שנים, ועם אבא שלי אני עד היום מוסוכסך על זה שאנשים וזרים היו צריכים לספר לי שאני לא הבן שלו. הוא אומר שפחד מהתגובה שלי ומנסה לשכנע אותי שזה טוב שלא סיפר לי. אני לא מסכים עם זה, אבל משתדל לתת לו כבוד. אני נוסע לשם בתופשים".

מי האיש שסיפר לך?
 "לא יודע. החברים שהיו אתי אומר, 'זה בטוח לא נכון, הוא משקר, הבן אדם שיכור מביורות', כי הוא נראה אלכוהוליסט. אבל אני הרגשתי שמהווה מסתדר. כל מה שאני יודע זה שבגיל חצי שנה אימונו אותי כמיועך".
מה פתאום נותנים לילד אקדה?
 "זה היה אקדה ישן של פעם, וזה נתן לי ביטחון. לקחת אותו ממני זה כמו שייקחו מתינוק את המוצץ שלו".

ארצות חרשות, אבל אני לא מצליח לצייר לעצמי בראש תמונה ברורה שלו. זה מפתח אותי שיום אחד אני בכלל לא אוכור אף הם נראים, ואפילו מפתח אותי יותר שום לא יזכרו אותי, שאולי הם לא ידעו יותר שאני הבן שלהם, אף קוראים לי, מה אני אוהב בלחם ואיזה צבע עיניים יש לי. אני מעיר את אחותי, היא פוקחת זוג עיניים שואלות. לוקח לה הרבה זמן להבין איפה היא נמצאת. אני בתוכי קצת מגחך כי גם כשהיא תתעורר לגמרי, היא עריין לא תדע איפה היא נמצאת.

ביציאה מן המטוס נשם אוויר חם ור, לא מוכר. אישה מבוגרת ניגשת במרמינגל אל אחותי ומבררת את שמה, ואז היא מחייכת ומסמנת לה ללכת אחריה. אני ממשיך ללכת אחרי שתיקה, אבל אז האישה וצורת ומסמנת להחזיק את היר של אחותי והרגשתי איך שנינו לא מסתכלים אחד על השני מפתח שנתחיל לבכות. "אני מפתח. איפה אמא ואבא?" היא לחשה לי. נשכתי את השפה שלי, אני עושה את זה כשאני מנסה לעצור את הבכי. אחרי כמה דקות היא אמרה שוב – "אני לא מבינה מה עשינו, שאמא ואבא גידשו אותנו מהבית". כשהיא אמרה את זה התחילו לגלוש לי דמעות והחוקתי את היר שלה חוקחוק. היא חיבקה אותי, מסתירה את הפנים והיטבות שלה במעייל שלי ולחשה – "אני מתגעגעת לאמא ואבא". קירובתי את הפה שלי אל האוזן שלה ובשקט ענית "גם אני".

המטוס טס כעת בגובה נמוך יחסית, ואפשר לראות את הכבישים למטה. זה מזכיר לי את הרכבת שקיבלתי מסבא. ואני מפתח שלא אוכל לשחק יותר במשחקים שבתור שלי. ואולי זה כבר בכלל לא חחרר שלי, אולי יגור שם ילד אחר, שישחק במשחקים שלי ויהיה הבן של אמא ואבא שלי, שאותו הם יאהבו באמת ולא ישלחו לארץ אחרת. אני מנסה לצייר לעצמי בראש את חדרו שהיה עד עכשיו שלי, אך התמונה מתעפלת.

אני נזכר שלפני כמה לילות התעוררתי מצעקות ומצעקות ששמעתי. אמא אמרה שחייבים לעשות משהו עם הילדים. אלו המילים היחידות שהצלחתי להבין בכירור. אני נזכר בנסיקה עם אבא לקניית בעיר. אבא קילל כששמע את החרשות ברדיו. הופתעתי לשמוע אותו מרבר כך. לא העזתי לשאול כלום, אבל חשבתי שמהווה נורא בטח קרה.

אני מנסה להיזכר איך נפרדנו הבוקר, לפני שירדנו לבר אל התחנה, ולא מצליח לזכור כלום. אני מרמיין איך אמא מחבקת אותי חוק ומבקשת שאשמור על עצמי טוב-טוב. אבל אני לא באמת זוכר שהיא עשתה את זה. אני מרמיין איך אבא מרים אותי גבוה ואומר שאני מלך העולם שנוסע לגלות

<<<

לא סיפוד ילדים